

ต้นไทร

Ficus benjamina L.

Moraceae

ไม้ต้น กิ่งอาศัยหรือขึ้นบนพื้นดิน สูงได้ถึง 35 ม. หน่วยาว 0.5–2.8 ซม. ร่วงเร็ว ใบรูปรีถึงหรือรูปขอบขนาน หรือแกมรูปไข่กลับ ยาว 2–14 ซม. แผ่นใบหนา เกลี้ยง เส้นแขนงใบย่อยเรียงขนานกัน มีต่อมไขที่โคนเส้นกลางใบ ก้านใบยาว 0.5–2 ซม. ดอกอยู่ภายในฐานดอกที่ขยายออกเดี่ยว ๆ หรือเป็นคู่ตามซอกใบ รูปกลมรูปไข่กลับ หรือรูปรี เกลี้ยงหรือมีขนประปราย เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.5–1.8 ซม. สุกสีเหลือง อมส้ม แดงเข้มหรือม่วง ไร่ก้าน ช่องเปิดกว้าง 1–2 มม. มีขนประปรายด้านใน ใบประดับด้านบนขนาดเล็ก เรียงซ้อนเหลื่อม (สกุลย่อย *Urostigma*)

พบที่ปากีสถาน อินเดีย เนปาล จีนตอนใต้ พม่า ภูมิภาคอินโดจีนและมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และออสเตรเลีย ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น และป่าดิบเขา หรือเขาหินปูน ความสูงถึงประมาณ 1300 เมตร เป็นไม้ประดับให้ร่มเงา

ชื่อสามัญ Benjamin's fig, Golden fig, Weeping fig

ชื่ออื่น จาเรย (เขมร); ไทร (นครศรีธรรมราช); ไทรกระเบื้อง (ประจวบคีรีขันธ์); ไทรย่อย, ไทรย่อยใบแหลม (กรุงเทพฯ, ตราด)

